

Gieten, april 2019

Beste mensen,

Zoals u van ons gewend bent in het voorjaar een Nieuwsbrief met daarin het financieel jaarverslag van het voorgaande jaar. Verder is er een vervolg van de verhalen van broeder Guillaume. Hij geeft ons weer een inkijkje in zijn leven van alle dag.

We wensen u veel leesplezier en zeggen u hartelijk dank voor uw steun op welke manier dan ook.

U allen een heel goed voorjaar en zomer gewenst.

Vriendelijke groeten namens allen, in Mymensingh en hier,

Marchien van het Hof.

P.S. Als u de Nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen, laat ons dat dan even weten (mail naar mvhhof@gmail.com of stuur een bericht naar M. van het Hof, Julianalaan 24 A, 9461 BT Gieten).

27 februari 2019

Br. Guillaume: Ik bleef in gebreke wat brieven schrijven betreft. Nu doe ik een poging om het goed te maken. Ik doe dit op een prachtige plaats in Dhaka, in ons straatkinderenhuis. Sinds 1 februari zijn we op een nieuwe plaats. Veel mooier dan de oude plaats. Het is iets verder weg. Nog echt als een dorp. Vanuit ons huis heb ik uitzicht over grote groene vlakten met veel palmbomen en weinig huizen. Sinds korte tijd hoort het dorp Begoebari tot de stad Dhaka. Omdat het huis aan de rand van Dhaka is, is de huur lager. Het andere huis werd te duur, elk jaar werd de huur verhoogd.

We hebben de laatste maanden diverse kinderen medisch geholpen na ongelukken. Er zijn zoveel ernstige ongelukken vooral omdat veel mensen op het dak van de treinen meereizen. We hebben het geluk dat we sinds al wel 40 jaar bevriend zijn met Valerie Taylor en haar "Center for the rehabilitation of the paralyzed", een revalidatiecentrum voor mensen met een verlamming. Ze helpt ons vaak met gratis rolstoelen aangepast aan de patiënt. Ook geeft ze hulp voor mensen waarbij een been geamputeerd is. Zij zorgt dan dat deze patiënten een gratis kunstbeen krijgen. Wij zijn daar dankbaar voor want kunstbenen zijn erg duur.

Ik schreef – meen ik - al een keer over een ex-verslaafde jongeman, die ik opeens in Mymensingh tegenkwam. Hij sprak zijn grote dankbaarheid uit. Hij was vreselijk verslaafd geweest aan marihuana en andere dingen. We hadden hem in een centrum voor verslaafden laten opnemen en zo was hij van zijn verslaving afgekomen. Hij heeft nu een baan en zijn leven gaat nu zijn goede gang.

Afgelopen maand is Frank op diverse plaatsen herdacht op zijn sterfdag. Verschillende groepen hadden een bijeenkomst georganiseerd. Er is veel dankbaarheid en Frank is niet vergeten.

Dankbaar herdenken.

Bangladesh - misschien verwondert u dat - is een land waar heel veel feesten gevierd worden. Vorige maand was ik aanwezig bij een groot Moslimfeest. Heel open Moslims (Soefi's). Het feest - herdenking van de stichter van het reusachtig grote Soeficentrum aan de andere kant van de rivier, drie kilometer van ons huis - trok ongeveer 200.000 bezoekers. De meesten bleven enkele dagen en sliepen in grote tenten. Af en toe komen mensen van dat centrum bij ons op bezoek, ook vrouwen. Ze houden van onze gebedsdiensten en ze houden veel van Jezus, die in de Islam een belangrijke plaats heeft.

Ik had twee Christelijke jongeren meegenomen. Ik moest - speciale eer: hier heeft men heel veel respect voor buitenlanders - op het podium zitten, te midden van de leiders. Ik had een prachtig uitzicht op een reusachtige schare. Er waren lange charismatische toespraken. Veel mensen waren zeer ontroerd en huilden.

Wij bleven na afloop van de bijeenkomst en het gebed voor de maaltijd. Op die dag werd er voor 150.000 mensen gekookt: 80 reusachtig grote potten - op houtvuren - voor de rijst en 60 voor vlees en groenten.

We werken hier in Mymensingh altijd samen: mensen van verschillende religies. We bezoeken elkaars feesten. Soms maken we een soort pelgrimstocht en bezoeken we moskeeën, tempels, kerken enz. Het is zo belangrijk elkaar te leren kennen.

Ik schreef bovenaan: "Dankbaar herdenken". Dat slaat niet alleen op de stichter van het Soefi-centrum, maar ook op broeder Frank. Ieder jaar wordt hij op zijn sterfdag herdacht. Jongeren, die jaren met hem gewerkt hebben organiseren een gebed, een bijeenkomst en een maaltijd. Een honderdtal jongeren en ook wel wat ouderen kwamen. De vrouwenclub organiseerde een aparte herdenking met ook een maaltijd aan het eind. Elk jaar komen twee "jongeren" (nu wel al bijna veertig jaar oud) helemaal speciaal naar Mymensingh vanuit Dinajpur (300 kilometer van hier) om Broeder Frank te herdenken.

We gaan trouw door in Mymensingh. Als u bij ons op bezoek zou komen, zou u zien dat de armen steeds een grote plaats innemen. Elke dag eten 4 heel arme kinderen met ons. Gisteren at ook Azimunnessa met ons mee. Ze is meer dan honderd jaar oud, zegt ze. Soms is ze 115, een tijd later slechts 108. Ik denk dat ze zich soms 115 jaar oud voelt en daarna voelt ze zich fit en is ze slechts 108 jaar oud. Ze wil steeds lekkere cakes voor ons bakken. Wij remmen dat wat af. Iedere maand krijgt zij van ons een kleine financiële toelage. Ze is totaal krom gebogen.

Broeder Frank heeft enkele jaren in Japan geleefd. Toen hij naar Bangladesh ging nodigde hij Japanners uit om naar Bangladesh te komen. Zolang ik in Bangladesh ben - meer dan 42 jaar - hebben wij steeds groepen Japanners ontvangen. Jongeren, ouderen. Onder de jongeren waren velen "drop-outs": jongeren die de school hadden verlaten, omdat het vreselijk competitieve systeem van onderwijs voor hen onverdraagbaar werd. Iedereen was altijd onder de indruk dat de armen in Bangladesh zo vrolijk zijn.

Vorig jaar zei een groep Japanners tegen mij: u heeft ons meer dan veertig jaar in Bangladesh ontvangen. Nu zouden wij u graag in Japan ontvangen. Zo hoop ik van 1 tot 20 mei in Japan te zijn en heel veel mensen te ontmoeten, die hier geweest zijn. Ik stel me voor dat Japan wel heel erg anders is dan Bangladesh.

Na een lange onderbreking hebben we opnieuw een club gestart voor zigeunerkinderen. Die kinderen - ontzaglijk aardig en levendig - zijn totaal wild en ongedisciplineerd. We zouden hen graag iets bijbrengen en hen naar school sturen. Ze leven een ongelooflijk eenvoudig bestaan: in plastic hutten. Vroeger leefden ze in boten, maar die zijn nu te duur om te maken. Weinig kinderen gaan naar school. De ouders doen meestal een handeltje (marskramers), daar kun je net van leven, meer niet.

Ik ga later verder. Ik werd onderbroken door de komst van een jongen (met een hazenlip) met zijn moeder. Hij is al een keer geopereerd. Nu zal hij een tweede operatie ondergaan. *Veel goeds, broeder Guillaume.*

Vervolg:

Gisteren was er op ons terrein een interessante bijeenkomst, georganiseerd door Shanti Mitra (onze Peacegroep). Het waren allemaal vrouwen, die bijeen kwamen vanwege de "International Women's day". De bijeenkomst was heel goed georganiseerd door Polly. Ik vond het erg interessant naar de vrouwen te luisteren. Ze zeiden allemaal dat ze heel blij waren "vrouw" te zijn, maar dat dit niet altijd gemakkelijk is in

een uiterst patriarchale samenleving. De situatie van de vrouwen is wel sterk verbeterd de laatste 10 jaar, maar toch – zo vertelden ze – zijn er voor vrouwen overal obstakels, overal worden ze achteruit gezet. De hazenlip-jongen kwam terug na de geslaagde operatie (aan zijn gehemelte). Zijn moeder heeft slechts één oog. Wat een voorrecht om veel mensen (die zelf operaties niet kunnen betalen) te kunnen helpen. Tulu doet veel mooi werk voor zieken.

Brother Johannes is voor drie of vier dagen onderweg. Er zijn vier groepen: een leider en vier of vijf jongeren, ze bezoeken vele families en overal wordt er gebeden. Het is een soort pelgrimstocht.

Vandaag ging ik op bezoek met twee Nederlandse bezoekers van " Kerk in actie " in een Hindoedorp, waar de laatste twintig jaar velen Christen zijn geworden. Er was een mooi programma. Eerst voor kinderen, daarna voor vrouwen. Het dorp is de laatste jaren zo veranderd: de vrouwen, die allemaal analfabeet waren, leren allemaal lezen en schrijven. De kinderen zongen mooie liederen en deden een toneelstuk. Heel goed.

Het dorp is een van de twintig Christelijke dorpjes, die vallen onder "Churchcare". Vroeger waren ze een vergeten groep Christenen. Broeder Frank heeft hard gewerkt met de lokale Baptisten om deze groep te helpen. Onderwijs, zondagschool, een co-operatieve vereniging voor vrouwen enz. enz. Er zijn heel veel kinderen, fris, heel aanhankelijk. Tot zover voor deze keer.

A Dieu, Guillaume.

VAN DE PENNINGMEESTER

Wat is het toch jammer dat ik in mijn functie van penningmeester particulieren, kerken, scholen en organisaties niet persoonlijk kan bedanken na het ontvangen van een onverwachte gift. De vermelding van de afzender wordt door de Bank soms erg onduidelijk gemeld. Bijvoorbeeld: diaconie protestants Ge. Het vermelden van adressen door de Banken is al enkele jaren geleden stop gezet.

Ik hoop van harte dat nieuwsbrieflezers de dank van het bestuur van de Stichting Steunfonds - wanneer u "een lijntje" naar een kerk, school of organisatie heeft - wilt overbrengen. Het is heel bijzonder, dat door onder andere vele giften uit Nederland het werk van de Broeders van Taizé in Mijmensingh - sinds de jaren zeventig uit de vorige eeuw - zoveel moois heeft voortgebracht.

Natuurlijk ook veel dank aan onze trouwe maandelijks, halfjaarlijks en jaarlijkse gevers. Elke keer - wanneer ik de ontvangen bedragen in de boekhouding verwerk - ben ik verheugd hoeveel trouwe gevers er zijn voor het werk van de Broeders van Taizé in Bangladesh.

Wanneer u de nieuwsbrief digitaal ontvangt, doe ik u de suggestie om deze nieuwsbrief door te sturen naar uw familie- of vrienden kring, waarvoor ik u hartelijk dank.

Bep Huijbregtse, penningmeester.

JAARREKENING 2018 BESTUURREKENING NL 80 ABNA 0580 7225 03

Debet	2018	Credit	2018
saldo per 1 januari	4.469,92	Broeders in Bangladesh	30.700,00
(particuliere) giften	24.732,40	PCC	24.185,00
giften van kerken, scholen, stichtingen	13.777,00	kosten rondzendbrieven	461,36
Opleiding predikanten	892,27	Baptisten Church Mijmensingh	2.500,00
verkoop artikelen	637,50	bankkosten	172,25
rijstpakketten	2.100,00	naar spaarrekening	13.000,00
Asha Nir	2.250,00	L'Arche in Bangladesh	8.000,00
van Spaarrekening	32.009,49	saldo per 31 december	1.849,97
	80.868,58		80.868,58
JAARREKENING 2018			
SPAARREKENING 0496 174 320			
	2018		2018
Saldo per 1 januari	29.608,31		
van bestuursrekening	13.000,00	naar bestuursrekening	32.009,49
rente	6,44	saldo per 31 december	10.605,26
	42.614,75		42.614,75
Middelburg, 4 maart 2019.			
Bep Huijbregtse, penningmeester			

Stichting Steunfonds voor het werk van de Broeders van Taizé in Bangladesh

Secretariaat: Julianalaan 24A, 9461 BT Gieten
 Bankrekening: NL80ABNA0580722503 te Middelburg
 ANBI instelling sinds 1-1-2008, fiscaal nr. 816651267, dossiernr. 54073
www.taizeinbangladesh.nl

